

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Maivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

MENSIS MAII.

Die primo.

COMMEMORATIO sancti Prophetæ Hieremiæ, qui fuit sanctificatus ex utero matris suæ, lapidatus à populo, mortuus est apud Daphnas Ægypti.

Eiusdem mensis die II.

Sancti Patris nostri Athanasij Magni Patriarchæ Alexandria, qui pro Christi fide orthodoxa multos labores, & persecutionum certamina, exilia, calumnias, & cauillationes perpeffus est.

Eodem die sanctorum martyrum Exuperij, Zoes coniugis, filiorum, Cyriaci, & Theoduli sub Adriano Imperatore.

Die III.

Sanctorum martyrum Timothei & Mauræ coniugis. delatus autem Timotheus apud Præsidem Thebaidis Arianum, vinctus est in rota, & frenum in os illius coniectum est, atq; suspensus est capite in terram verso, alligato ad collum saxo, quibus omnibus, cum non cederet Beatus martyr Timotheus, sperans Præfectus fore, vt Mauram eius vxorem ad Christum negandum adduceret, blandicijs & adulatione illam aggredi cœpit, suadens, vt Idolis immolaret; quæ cum renueret, coram Præside se Christianam esse confessa est. quare crines à capite ipsius auulsi, & digiti abscissi sunt, & in aquam feruentem immersa est. Quæ cum nihil læsa esset, suspicatus est Præfectus, aquam illam non fuisse calidam, sed frigidam.

gidam, idq; vt experiretur in manus suas aspergi iussit. Itaq; sancta Maura cum aquam ex lebete manu hausisset & iniecisset in manū Præsidis, pellis ipsius defluxit. Quapropter vtrumq; crucifigi iussit Præfectus, cum vero nouem dies Beati coniuges suspensi mansissent, se vicissim hortantes, vt forti animo tormenta perferrent, ita animas suas Domino tradiderunt.

Eodem die certamen sanctorum martyrum Diodori, & Rodopiani Diaconi, qui fuerunt tempore Diocletiani Imperatoris, & propter Christianæ fidei confessionem à proprijs ciuibus iniurias multas, verbera, & flagella perpeffi apud Aphrodisiam urbē Caryæ à carnificibus lapidati, spiritus Domino ipsi tradiderunt.

Di IIII.

Sanctæ martyris Pelagiæ, quæ fuit ex Tarso Ciliciæ temporibus Diocletiani Imperatoris. hæc cum audisset de Christi fide, & cuperet scire qualis nā hic esset, * Oartum alii Clinonem
Episcopum Baptizantem animaduertit; cumque dimissa esset à matre, quasi ad nutricē abire vellet, Episcopū adijt, qui diuina inspiratione commotus, illam accepit, & baptizauit: quod cum audisset Imperatoris filius, & amoris esset impatiens, se ipsum interfecit: Diocletianus vero accersitam Virginem, cum à Christi fide amouere non posset, bouem æreum accendens, in illum Virginem contecit, in quo finem & confessionis coronam accepit.

Eodē die Memoria S. Patris nostri Nicetæ, presbyteri, Abbatis monasterij * Mecidij. Hic cum Virginitatis, & continentiæ desiderio teneretur, habitabat in montibus, & diuina prouidentia ductus diuinus Oeconomus effectus est; & fidelis mysteriorum operator. Itaq; vt sacerdos sacro gregi præfectus est, expulsus vero ex grege ab

d 3

Im-

3. Apr. videtur appellari hoc monast. Medicum; nisi sint diuersa. Vtrobique tamen cū nostro conueniunt. Menzan

Imperatoribus sanctarū Imaginum, exilijs grauissimis, & acerbissimis subiectus est, cumq; Athleta fortissimus, & in uict^o in fide peristeret, ut firmus miles omnē vim lethale cum Deo pugnantium hæreticorum despuit, ex quo pro duplici confessionis & monasticæ exercitationis lumine duplicem coronam de manu Domini accepit.

Eodem die Sancti Patris nostri Hilarionis miraculorum effectoris.

Die V.

Sanctæ Magnæ martyris Hirenæ.

Die VI.

Sancti & iusti viri, ac patientissimi, Prophetæ Iob commemoratio, cuius historia celeberrima est diuinis literis commendata.

Eodem die sancti Parmenæ, vnius ex septem Diacōnis, & Sanctæ Euthaliæ.

Eodem die Sancti Quinti miraculorum effectoris, sancti Troadij, & Dormitio sanctorum Andronici Athanasia, Theodoretī Antiochiæ.

Eodē die sacrosancti martyris S. Theodoti Episcopi Cyreniæ, Cypri, sub Licinio Imperatore, & Sabino Præside, cui assistens neruis verberatur, deinde suspenditur, ac laniatur, & in grabatum ferreum accēsum extenditur, postea in carcerem coniectus cessante persecutione, decreto Constantini Magni, à custodia liberatur, & duobus annis postea migravit ad Dominum, ad gloriam, & laudem Dei qui illum gloriosum effecit.

Eiusdem mensis Die VII.

Commemoratio signi quod in cælo apparuit, preciosæ crucis, hora tertia diei sub Constantio Imperatore filio Constantini Magni. Et sanctorum martyrum Acatij, & Quadrati; fuit autem Acatius Maximiano Imperato-

re Cappadox genere legionis Martiæ, ductus ad Phir-
mum Præfectum confessus est nomen Christi. Itaque
plurimum cruciatus missus est ad Bibianum, alterum Præ-
sidem, qui cum alijs vincis ductus est Bizantium, vbi mul-
tis flagellis cæsus, in carcerem coniectus est, & ab Ange-
lis sanus effectus, postea ad alium Præsidentem Phylacidia-
num mittitur, cuius iussu caput eius abscinditur, celebra-
tur autem ipse sollemnis dies in sancto eius martyrio.

Menæ Gr.
Phylacillianæ
vocant,

Die VIII.

Sancti gloriosi Apostoli, & Euangelistæ Ioannis Theo-
logi. Et Sancti Patris nostri Arsenij Magni.

Eiusdem mensis Die IX.

Sancti Prophetæ Isaia & sancti martyris Christopho-
ri, fuit Isaias inter Prophetas maximus, mortuus est au-
tem sectus serra lignea à Manasse Rege filio Ezechia.

Certamen magni martyris Christophori. Hic sub De-
cio Imperatore baptizatus Antiochiæ à sancto Babyla
propter Christi confessionem simul cum Callinice & A-
quilia, quas ad fidem conuerterat, capite detruncatus
est.

Eodem die Certamen sanctorum martyrum Epima-
chi, & Gordiani, quicum essent ex magna vrbe Roma
detenti sunt, cumque cogerentur à Præsidente Dijs immo-
lare, Idolis sacrificare, nefarium facinus recusarunt, ob
idq; plurima tormenta subeuntes securi percussi sunt.

Die X.

Sancti Apostoli Simonis Zelotæ. Hic Simon est Na-
thanaël appellatus, qui Euangelij prædicationē in omnē
Mauritaniam & Aphrorum regionem sparsit, postremo
Britanniam profectus, cum multos Euangelij verbo
illu-

illustrasset, ab infidelibus crucifixus, illic sepultus est, qui mores habuit Zelo quem nomine proferebat.

Eodem die certamen Sanctorum Alpei Philadelphi, Cyrini, & sociorum. Hi erant ex Regione Bazachinorum Praefectorum.

Eodem die martyr Hesyhij.

Sancti martyris Mochij, & Genethliacus dies Constantinopolitane urbis. Fuit hic sub Diocletiano Imperatore, & Laodicio Proconsule Europae, ex Antiquiore Roma, cumque nullis cruciatibus flecti posset, ut Christianam fidem abnegaret, postremo duabus rotis alligatus, neque ea re laesus, feris obijcitur, à quibus cum esset liberatus, populo ipso clamante, oportere illum dimitti, ablegatur ad Philippos in Perinthum urbem Thraciae, quae nunc Heraclaea dicitur, atque illic ense obruncatur, & tunc quidem illic sepultus est, postea vero Constantinus ille magnus Templo in urbe ipsa constructo sancti martyris reliquias in illo studiose ac reuerenter collocavit.

Eodem die Certamen sancti martyris Dioscoridis. hic fuit ex urbe Smyrna, qui cum ad eius urbis Praesidem accessisset, vincens carcere includitur, postea interrogatus cum in Christi fide constanter permaneret, iussu Praesidis interficitur.

Eiusdem mensis die XII.

Sancti patris nostri Epiphanius Archiepiscopi Constantiae Cypri. Hic fuit ex regione Phoeniciae ex urbe Eleutheropoli, parentibus quidem obscuris, sed Iudaeis scientia, vitae merito & totius orbis testimonio insignis, ut Beatus Hieronymus de illo testatur, qui & patrem penè omnium Episcoporum, & antiquae reliquias sanctitatis appellat. Hic cum plurimum pro Christi Ecclesia laborasset, cum centum, & quindecim annos, tribus mensibus minus vixisset, decimo

uino Christi Euangelio propria manu in pectore posita his qui cum eo erant, beneprecatus, obdormiuit.

Eodem die sancti patris nostri Germani Confessoris Archiepiscopi Constantinopolitanæ vrbis. Hic fuit filius Iustiniani Patritij viri illustris ac celebris, qui sub Heraclio Imperatore plurimos magistratus gessit, quem, cum ob egregiam pietatem in admiratione haberetur senatus, Heraclij filius inuidiæ liuore commotus interfecit, & Germanum eius filium puerulum exercuit, & magnæ Ecclesiæ clero aggregauit; vbi tantum profecit virtute & diuinarum litterarum, vt primum Ecclesiæ, quæ in Cyco est, Episcopus electus fuerit, postea cum maiore cura Constantinopolitana Ecclesia indigeret, ad illius regimen translatus est; vbi cum multiplici doctrina populum instruxisset, altioresq; diuinæ scripturæ sensus interpretatus esset, & Ecclesiam ipsam canticis & sermonibus exhilarasset, posteaquam Leo Isaurus (ad illius enim vsque tempora sanctus Germanus peruenit) sacras imagines destruere aggressus, neq; admonitionibus adduci potuit à cultu sanctarum imaginum, neq; vllis argumentis aut demonstrationibus Imperatori Leoni persuadere potuit, sacris imaginibus honorem tribui oportere; quin imò compositos à sancto illo viro de orthodoxa fide libros combussit. Quod cum animaduerneret, deposito in sacro altari pallio, ad priuatam domum secedens, quietem amplexus est, & annum ætatis agens nonagesimum migravit ad Dominum.

Die XIII.

Sanctæ martyris Glyceriæ. Hæc fuit temporibus Antonini imperatoris, & Sabini Præsidis in vrbe Traianopoli, cumque fronti preciosam Christi crucem inscripisset

e

venit

venit ad Præsidem, seque Christianam esse professa est: admonente autem Præside illam, vt dijs immolaret, ingressa in templum, & Christum precata, deiecit Iouis simulachrum, & comminuit. Quod cum vidissent Gentiles, lapides iecerunt in eam, qui ad illam vsque peruenire non poterant. Itaque crinibus suspena, pectinibus laniatur. Deinde in carcerem coniecta multis diebus ieiuna detinebatur: sed ab Angelo alimoniam accipiens, nihil eorum passa est, quæ per famem passura esse credebatur. Quæ res stuporem attulit Præsidi, & ijs qui cum eo erant, cum verò inuenissent lancem, lac, panem & aquam carcere clauso allata. Posthæc inieceta est in caminum ardentis ignis, vnde rore defluente ignis extinctus est, & sic exijt incolumis, mox manibus, & pedibus loro vinceta est, stratisq; silicibus in carcere imposita est, vbi ab Angelo erepta ex vinculis, cumq; sana inuenta esset, custodem carceris attonitum reddidit, qui repete Christum confessus, capite obruncatus est. Martyr vero Glyceria ad Præsidem ducta feris exponitur, quarum vnus exiguo morsu attacta, ita vt neque plaga, neque luor appareret, Deo ipsi spiritum tradidit, & in vrbe Heraclea deposita est.

Eodem die sancti martyris Alexandri sub Maximiano Imperatore, & Beriano Comite, quo Idolis immolante cum sua cohorte Alexander miles sacrificare non est passus, sed insanos illos vocans redarguit, vt dæmonum cultores. Detertus igitur ductus est ad Maximianum, qui aggressus est illum à Christi fide abducere: Alexander verò in cælum intuens, vidit filium Dei, eiusq; facies ita illustris effecta est, vt Præsides desperarit aliquid posse in eo iuxta animi sui sententiam efficere. Quamobrem illum tradidit Tiberiano Tribuno ex vrbe Roma Bizantium

tium vsque ducendum, & in itinere cruciandum. & primum accensis lampadibus eius latera combusta sunt, deinde spineis virgis cæsus est, matre eius *Poemenia* sequente, quodq; futurum erat metuente. Cum autem venisset *Philippus* gauisus est, quod Christiani qui in illa vrbe erant, occurrissent, quippe qui eius vincula osculabantur. Cum vero *Beriam* venisset, & illic aquæ penuria laboraret, precibus aquæ fontem eduxit, qua accensa oleum in eo calefactum est, vt in sanctum virum funderetur, quod effusum in Carnifices transfusum illos flammis consumpsit. Cum vero peruenisset *Dioriparū* apud præter fluentem fluuium capite obtruncatus, martyrij coronam assecutus est.

Eodem die *Sergij* confessoris. Hic beatus *Sergius* nobili genere exortus, eo quod sanctarum Imaginum venerationem amplecteretur, persecutori & impio Regi oblatus est, cumque multis, & varijs tormentis tentatus esset, vt sacras imagines abnegaret, quiduis pati maluit, quam execrabile facinus perpetrare, & diuinas Patrum constitutiones violare; eductus postea è carcere, & facultatibus omnibus priuatus, cum vxore & filijs in exilium mittitur, vbi multis, & varijs ærumnis fortiter resistens, migravit ad Dominum.

Eodem die sancti patris nostri *Pausiaci* Episcopi Synadorum. Hic patriam habuit *Apameam*, parentibus ortus insignibus, ac Christianis, arte medicus, obiitque orbes, & oppida, ægrotos curans; post hæc effectus Monachus continentia, ieiunio, & oratione vtens, solum panem & aquam adhibebat, quibus virtutibus

CYRIACVS Patriarcha CONSTANTINOPOLITANÆ

politanae urbis commotus Episcopum Synodorum constituit, Imperatore Mauritio, quem à periculosissimo morbo curauit. hic copiosam aquam in diuersis locis scaturire fecit, qui cum ad summam senectutem peruenisset, usque ad tempora impij Leonis, migravit ad Dominum.

Die XIV.

Sancti martyris Isidori. fuit Isidorus temporibus Decij Imperatoris ex vrbe Alexandria, militarem ordinem ducens. cum verò nauigasset in insulam Chium, vna cum militaribus nauigijs, quibus imperabat Numerius, delatus est à Iulio Centurione quod Christum coleret, & suorum Deorum cultum execraretur; neq; illis offerret victimas, cumq; sanctus Isidorus magna voce à se Christum coli confessus est, & Numerius immutabilem eius sententiam perspiceret, iussit post multos cruciatus caput abscindi; & ita martyrij coronam accepit.

Eodem die sancti martyris Maximi. Hic cum libera voce Christum prædicasset, & multos ad Christianam pietatem perduxisset, variasq; iniurias, & plagas ab infidelibus pertulisset, postremo lapidibus percussus, & tanquam ab illis coronatus migravit ad Dominum.

Die XV.

Sancti Patris nostri Pachomij Tabennesiote. Fuit Pachomius sanctus ex Thebaide inferioris Aegypti, Constantini Magni temporibus: habuit autem parentes Idolorum cultores; conuersus autem ad Christi fidem baptismum suscepit, & monasticam vitam amplexus, ad eremum accurrit, vbi perfectam vitam assecutus virtutibus, & miraculis clarus multos sui sectatores effecit, vt antequam ex hac vita decederet, monachorum, qui per illum effecti sunt, mille & quadringentorum numerus effectus sit.

Eodem

Eodem die Sancti Patris nostri Achillij Metropolitanæ Larissæ vrbis. Hic fuit sub Constantino Magno pijs ortus parentibus, quorum diligentia, pietatem cum externis disciplinis, eruditus est; cumq; esset vita, & moribus excellens, effectus Pontifex secundæ Thessaliæ in Larissa vrbe, ab omnibus Græciæ incolis prædicatur. Hic & in magna Niceæ habita synodo, vna cum illis sanctis Patribus laborauit, concertans, & Arium hæreticum, & eius socios expugnans, atq; anathemati subijciens, rursus in urbem Larissam reuertitur, vbi cum plurima templa Idolorum euertisset, & dæmones ex hominibus expulisset, alijq; plurimis editis miraculis in pace vitam exegit; oratoria multa à fundamentis erexit, atq; varie ornauit.

Eodem die Theodori Sanctificati. Hic Beatus Theodorus cum Dei legem meditatus esset, castissimo animo totus purus effectus, & vas vtile ac sanctificatum ostensum est, supergrediens visibilibus rerum sensum, cum sancto Pachomio & contubernio, & moribus coniunctus, & vere dignus, qui Sanctificatus appellaretur: quippe qui miraculorum operatione diues factus est. Cum igitur tam bene vitam egisset, in summa senectute migravit ad Dominum.

Eodem die Sancti Patris nostri Georgij Metropolitanæ Mitylenæ. à puero monachicam vitam subiens in summa se exercuit humilitate, ac perfecta mansuetudine, ex quo factum est, vt Metropolitanæ Ecclesiæ Mitylenæ creatus sit, vbi misericordiæ, cuius mirum in modum amator fuit, opera exercens, esurientibus opem tulit. Cumq; omnem prauam opinionem oppugnaret, & orthodoxæ fidei acerrimus esset propugnator, & laudabiliter ac religiose vitam transegisset, migravit ad Dominum, diuinam reliquia-

rum suarum arcam, post mortem relinquens multorum miraculorum effectricem.

Eodem die Certamen sanctorum martyrum Petri, Dionysij, Christinæ Virginis, Andreae, & Pauli. Fuit sanctus Petrus ex vrbe Lampaco, qui ductus ad Decnum Præsidem Abydini, & iussus Veneri sacrificare, idq; recusans, & Christum Dominum confessus, lignis, toto corpore comminuto, tradidit spiritum. Paulus vero & Andreas, ex Mesopotamia genus ducentes, vna cum Decno sub quo militabant Athenas venerunt, detentos autem Dionysium, & Christinam, iussit Præsides custodiri sanctam vero Christinam Virginem illiciebant ad coitionem, quod cum illa renueret, vim non intulerunt, sed eius admonitionibus disuasi in Christum Dominum crediderunt, ex quo factum est, vt ipsa, & Dionysius iussu Præsidis lapidati sint, Christina vero virgo illa sancta, capite obruncata est.

Eodem die Monachorum in Monasterio sancti Sabæ interfectorum, & sancti Patris nostri Alexandri Episcopi Hierosolymorū. S. Euphemie sanctorū martyrum Audelii Episcopi, presbyterorum sexdecim, Diaconorū nouem, Virginum septem ex Patria Charchar. Et certamen sanctorum martyrum Bachthisi, Isacij, & Simeonis. Hi omnes Christum profitentes, & in Perside Regione prædicantes detenti adducti sunt ad Præsidem à quo cum cogererentur Idolis immolare, nec vellent, diuersos cruciatus perpeffi, in ignem vna cum discipulis suis coniecti, martyrij coronam acceperunt.

Die XVII.

Sancti Andronici & Iuniae. Hic cum orbem terrarum percurisset, & Christum Dominum prædicans, admirabilem Iuniam mundo ipsam mortuam, & Christo soli viuca-

viuentem, comitem habens, errorem Gentilium abstulisset, multis ad veri Dei notitiam adductis, Idolorum tēpla subuertentes, diuinas Ecclesias, vbiq̄ gentium ædificauerunt, immundos spiritus ex humanis corporibus expulerunt, insanabiles morbos curarunt; & cum humanæ naturę essent participes, commune debitum exoluerunt. Horum meminit magnus Apostolus Paulus in Epistola quam scripsit ad Romanos, Salutate, inquit, Andronicum, & Iuniam cognatos & conceptiuos meos qui sunt nobiles in Apostolis, qui & ante me fuerunt in Christo.

Eodem die Sancti martyris Solochani, & sanctorum martyrum Heraclij, Paulini, & Benedimi. fuit Solochanus sub * Maximiano Imperatore, Ægyptius genere miles sub Tribuno Calypano cum tribus millibus aliis militibus. Cumq̄ Imperatoris iussu ex Ægypto Chalcedonem venisset, & Imperator ipse præcepisset Duces cogere milites sibi subditos Idolis immolare, & singuli cum suis ordinibus sacrificia offerrent, Calipanus suam quam ducebat legionem, Imperatoris præceptum implere cogebat. omnibus igitur immolantibus, tres soli restiterunt, Solochonius, Pamphamer, & Pamphalus, qui se Christianos esse cum prædicarent, adeo sunt verberibus cæsi, vt præ fatigatione Domino spiritus tradiderint Pamphamer, & Pamphalenius; Solochono vero aliquātulum conualescenti ense os ipsum scissum est, cuius partem morsu cum sanctus vir ille fregisset, vincula quibus circumdatus erat perfregit, & in cōspectu Tyrannj astitit. Itaq; vinc̄ funib⁹ in stadio supra acutas testas septies tract⁹ est, postea dextera manu ligatus in trabe dom⁹ suspensus est,

Maximiane.

saxo-

saxo in sinistro pede ligato grauatus: sed fune ipso disrumpo in terra rectus stetit. Quare Copanus Præses exca- descens calamum scribæ acceptum in aurem eius infixit, & ita spiritum tradidit.

Die XVIII.

Sanctorum Christi martyrum Thecusæ, Alexandræ, Claudiæ, Fainæ, Euphrasiæ, Matronæ, Iulittæ, Theodo- ri & Theodoti. Fuerant hæc ex Ancyra vrbe Galaciæ; ex quorum numero honestus Theodotus vxore victus, non eius ipsius occupatione impeditus est, quò minus diuinæ pietati vacaret, sed prætextu quodam mercaturæ fru- mentum emens & panem efficiens Deo ipsi offerebat, & egenis hominibus suppeditabat, eo quod magistratus ipse iusserat ex Idolothytis Christianorum cibaria macu- lari: quin etiam ad carceres accedens, fideles homines cõ- firmabat, deinceps virgines adeundo idem faciebat, qua- rum virginum vna Thecusâ nomine amita eius erat, cum vero adductæ essent Virgines illæ ad Præsidem, ex- positæ sunt iniuriæ, sed Christi gratia seruatae sunt incor- ruptæ, postea lapidibus alligatæ in paludis profundum deiectæ sunt, quarum sanctas reliquias collectas Theo- dotus sepeliuit, quare delatus est Theochinus Præsidi oblati Christumq; ipsum Deum esse confessus, suspen- sus est, & dilaniatus salsa aqua cum aceto mixta laniatis infusa est, & lapidibus maxillæ contractæ sunt, adhæcen- se percussus migravit ad Dominum.

Die XIX.

Sanctorum Patricij, Episcopi Prusiæ & sociorum Aca- tij Menandri, & Polyæni. Patritius hic vocatus ad iudi- cium propter Christi fidem additit Iulio Præsidi, qui cum eo persuaderi non posset, vt quod confessus fuerat, abnegaret, iussu Præsidi in feruentes aquas iniectus est, quibus

quibus cum læsi essent, qui eum iniecerant, ipse vero incolumis euasisset, postremo ense obtruncatus est cum Acacio, Menandro & Polyano. Agitur autem eorum celebritas in die sanctissimæ Dei genitricis.

Eodem die certamen sancti martyris Philoteri qui fuit ex vrbe Nicomedia filius Patiani pro cōsulis, viri nobilis, pulcher & speciosus. Hic cum adstitisset Diocletiano Imperatori, & de Christi fide cōstanter differuisset, cōiectus est in fornacem ardentis ignis, cumq; illinc exisset incolumis, miratus Diocletianus illum dimisit. Cū vero Imperator ipse diem obijisset, & Maximianus eius gener Regno successisset, Christiani homines anno vno quicuerunt. Postea cum alios omnes persecutores Maximianus superare studeret, captum sanctum virum iuuenilem etatem habentem, quatuor palis alligatum à carnificibus verberari iussit, quem ab illius tremente machina solutum, suspēdi, & ense lacerari, & mox in feras tradi præcepit, ex quibus cum illæsus euasisset, multos ad Christum Dominum cōuertit, qui postea ense percussi martyrio coronati sunt. posthæc adductæ sunt ad Tyrannum sex virgines quibuscum erat soror martyris Theotimi: Vna ex illis erat virgo Cyriaca nomine, decimum octauum annum agens, quæ & Imperatorem ipsum affecit contumelia, ob idque immaniter verberata est, quater suspensa, & gladio lacerata, cumque adhuc viueret, in ignis flammam deiecta est, vbi hæc spiritum Deo commendauit, Philoterus vero Proconesum ad lapidicinam damnatus mittitur, similiter & virgines. cumq; multa signa martyr fecisset, ad sanctum Eubiotum profectus, post septem dies defunctus est. Comes vero & qui cum eo erant cū credidissent & Baptizati essent, quæque illic essent idola omnia confregissent in pace dormierunt.

f

Certa-

Certamen sancti martyris Thallelæi & sociorum. Hic fuit Numeriano Imperatore patre Berutio, & matre Romula, ex Libano genus ducēs, medicæ artis peritus, detentus autem in Azarbo Cilicie, ductus vero ad Theodorum Præsidem, cum persuaderi non posset, ut Idolis immolaret, iussit Præsides eius ipsius talos perforari, & in caput funibus suspendi. Quod cum ministri facere sibi viderentur, diuino quodam instinctu, alienatis mentibus lignum pro sancto illo viro perforatum suspenderunt; cum vero Præsides ipse se ab illis illudum existimaret, multis verberibus & flagellis eos cædi præcepit; martyrem vero in mare demergi iussit, vnde exijt incolumis veste alba indutus. Id cum vidissent duo viri Alexander, & Asterius crediderunt in Christum & securi percussi sunt. Postea martyr apud Edessam Eciensem ciuitatem, capite obruncatus est.

Eodem die sancti martyris Aquilæ. Hic fuit ex Thebaide Ægypti, qui propter Christi fidem accusatus, & ductus ad Arianum Præsidem, & libera voce Christum confessus, suspensus pectinibus laniatur, & in carcerem conjicitur. Cum verò Præfectus ipse nauigio vectus transferret fluuium, orauit sanctus vir, ut ille in terram non deduceretur, priusquã scripto Christi deitatem confessus esset, cum igitur ille detentus ex fluuio egredi non posset, misit sanctus vir, qui diceret se alio modo ad continentem exire non posse, nisi Christum, Deum esse, scripto confessus esset, neque alium præter ipsum esse Deum.

Commemoratio religiosissimorum Imperatorum Constantini, & Helenæ. Hic beatus Imperator fuit filius Constantis Chlori & Helenæ venerabilis. Constans
eni n

enim frater cōsobrinus erat Claudij Cæsaris Romani Imperatoris ante Diocletiani & Carini Imperium, quibus Christianos homines cruciantibus ipse Constans diuinam prouidentiam reueritus, eos misericordia prosequabatur. Hic Constantinum uicem filium genuit, primū Christianorum Imperatorem, quem & pietatem edocuit, &c.

Die XXII.

Sancti martyris Basilisci sub Maximiano Imperatore ex Regione Amaseæ: Hic propter Christi confessionem detentus ab Agrippa Præside, indutusq; crepidas ferreas ignitis clavis confixas, iussus est impelli per viam, quæ ducit ad Comanos. Cumq; in itinere venissent ad locum quendam, ubi erat mulier nomine Troiana, sanctum Basiliscum, vincis post terga manibus in platano arida ligarunt, quam sanctus ille missis ad Deum precibus viridem reddidit, fontemq; è terra subito scaturire fecit, quod videntes milites cum muliere in Christum crediderunt. Cū vero ad urbem Comanorum venisset, neque persuaderi posset, vt sacrificaret, Deum ipsum precatus ignem è cælo demisit, qui Apollinis templum & Idolum combussit. Quare accensus Præsides obtruncari iussit martyrem Basiliscum, & in flumen demergi: Itaq; martyrij coronam assecutus est in laudem & gloriam Dei nostri Amē.

Die XXIII.

Memoria Sancti Patris nostri Michaëlis confessoris Episcopi Synadorum. Hic primum monachus, postea factus est Episcopus, quicum esset rectæ fidei obseruatissimus, Leonis Isaurici hæresin redarguens, propter sanctarum Imaginum venerationem, quam libera voce profitebatur, in exilium missus, cum bonum certamen & cursum consummasset, migravit ad Dominum.

Die XXIV.

Commemoratio Sancti Patris nostri Simeonis admirabilis. Fuit hic tempore Iustini maioris ex Antiochia Syria, patre Ioanne ex vrbe Edeffa oriundo, matre Martha: eius autem vita, & sanctitas tam insignis, atq; illustris fuit, vt verbis explicari non possit. Cum enim admirabili abstinentia multos annos in monasterio se exercuisset, descendit ex monte, atq; ascendit in columnam illam, in qua stetit annos decem & octo; cum antea in parua quadam stetisset quinque & quadraginta annos. Cum vero ageret annum octogelimum quintum, ex terrestri statu ad cœlestem vitam, & æternam requiem, migravit. Quanta vero fuerit Simeonis cognomēto Stylitæ sanctitas & fama celeberrima, testes sunt Theodoretus Cyri, & Euagrius, in his quæ de sanctorum rebus gestis monumenta reliquerunt.

Eodem die Certamen sancti Meletij Ducis exercitus, Ioannis & Stephani Comitum: & multitudo eorum, qui cum ipsis certamen sustinuerunt ducentorum quinquaginta martyrum, cum mulieribus & pueris. Cum sanctus Meletius Christi fidem libere & constanter profiteretur, & Idola execrabilia, quæ in Gentilium templis colebantur, precibus suis euerteret, à Maximo Præside missi sunt milites, qui Meletium, & qui cum illo erant, detinerent: ducti vero cum immolare nullo modo passi essent, baculis siluestribus cæsi, lateribus laniati & ferreis malleis contusi sunt, postremo in ligno clavis confixi, rursus ferreis malleis eorum frontibus verberatis, sanctus Meletius in pinu suspensus atque confixus, migravit ad Deum, Stephanus vero & Ioannes Comites

mites obruncati pro Christi fide, ipsi quoque occubuerunt.

in Eodem die Certamen sancti martyris Serapionis Ægyptij, & eorum, qui cum ipsis, eodem tempore passi sunt.

in Eodem die Certamen sancti martyris Serapionis & sociorum. Hic vna cum Callinico mago propter Christi fidem obruncatus est: Festus autem, Faustus, Marcellus, Theodorus, Melecion, Sergius, Marcellinus, cumque his Felix, Fotinus, Theodoriscus, Mercurius, & Didymus, quorum alij erant Comites, alij Tribuni, alij Principes, omnes in fornacem coniecti, martyrio consummati sunt. Milites vero qui cum sancto Meletio erant, gladio percussi; Sulanna vero, Martiana, & Palladia sanctorum martyrum coniuges cum suis infantibus iussu Præsidis à Carnificibus confractæ sunt, qui statim post commissum scelus animam efflasse dicuntur, quin etiam in ætate valde puerili Cyrianus & Christianus interrogati à Præside, vtrum Iupiter, an Christus illis videretur esse maior, cum Christum maiorem respondissent, obruncati sunt.

Die XXV.

Tertia inuētio venerandi Capitis gloriosi præcursoris Ioannis Baptistæ, quod cum multo antea fuisset absconditum, postea inuentum, non stanneo, vt prius, sed aureo vase inclusum ex Comanis allatum, vrbs Illustris, vna cum Pastore, & fidelissimo Imperatore ac populo exultans, excepit & fideliter venerata in sacro loco reposuit.

Die XXVI.

Sancti Carpi, qui fuit vnus è numero L X X. & minister Beati Pauli Apostoli in prædicatione Euangelij, qui & diuinas eius Epistolas, ad quos mittebantur, perferabat.

Eodem die Certamen sancti Apostoli fratris Domini, & filiorum ipsius, & sanctorum martyrum Abercij & Helenæ.

Die XXVII.

Certamen sanctorum martyrum Theodoræ, & Didymi. fuit sancta Virgo Theodora temporibus Diocletiani, & Eustrathij Præsidis Alexandriæ, quæ ad Præsidem ducta & Christum confessa, in lupanar tradita est. sed illa Christum Dominum precata, vt seruetur intacta, ita seruata est: Didymus enim quidam, cū esset Christianus, diuinitus inspiratus militari habitu indutus, ad illam ingressus est, quem cum vidisset virgo, timore correpta, in angulos domus aufugit, illam vero iuuenis hortatus, vt esset bono animo tanquam nihil passura eorum, quæ ipsa suspicabatur, militari habitu indutam, è cella exire iussit, ipse vero muliebri veste, & scæminæo capitis tegumento amictus, quasi illa ipsa virgo foret, sedebat. Cum vero intemperans quidam ingressus sub muliebri habitu, virum esse cognouisset, & Præsidi rem omnem aperuisset, statim ductus Beatus ille, capite obruncatus, in ignem deiectus est. Post hæc detenta sancta Theodora, securi percussa, migravit ad Christum Dominum.

Die XXVIII.

Sanctæ martyris Helconidis. Hæc fuit Gordiano, & Philippo Imperatoribus ex vrbe Thessalia; detenta vero ad

ad Perinium ducem Corynti, ducta Idolis immolare passa non est, sed Christum ipsum prædicans, primum alligata est pedibus iugo bouum, & prostrata soluto plumbo, asfalto, & pice illæta exijt; postea raso capite, igne tota perfusa est; postea dimissa ingressa in templum Idolorum, simulachrum Palladis, Iouis, & Æsculapij precibus in terram prostravit. Ad hæc sectis mammis, cum Iustinus Proconsul successisset Perinio, ad eum ducta martyr, in caminum ardentis ignis mittitur, sed flamma ipsa illam non attigit, verum septuaginta ex militibus consumpsit, postea in grabatum aereum ignitum expansa est, repente vero astiterunt Angeli Michael, & Gabriel, qui beatam martyrem incolumē seruarunt. Postremo feris exponitur, quæ illam ne attigerunt quidem, sed viros centum viginti interfecerunt. tunc latam sententiam Præsidis libentissime accipiens, secto capite migravit in cælum.

Eodem die Certamen sanctorum martyrum Crescentis, Dioscoridis, Pauli & Helladij.

Die XXIX.

Commemoratio sanctorum Patrum, qui in vrbe Nicæa primam synodum aduersus Arium celebrarunt, Item de Alexandro Archiepiscopo Alexandria, & de Ario.

Eodem die Certamen sanctæ martyris Theodosiæ virginis in vrbe Cæsarea. Hæc sacrosancta virgo ex vrbe Tyro, cum decimum octauum annum ageret, vincita ducta est ad iudices præsidentes, quorum primus erat Urbanus, qui statim, virginem Idolis sacra facere iussit, cū verò persuasionibus nullum relinqueret locū, mammis & lateribus verberatur, ita vt ossa comminuta fuerint, & viscera denudata, cū vero flagris magis, magisque caderetur, & tormenta ipsa tacite sustineret, adhuc spirantem interrogauit
Præfe-

Præfectus, an dijs immolaret, illa vero erigens os, & iudicem ipsum intues, ridenti vultu dixit, Erras homo, nescis me cum Dei martyribus communionem dignam factam esse? ille cum se à puella ludibrio haberi cognouisset, amplius eam torquet, deinde in mare projicit, vbi Deo ipsi spiritum tradidit.

Eodem die sanctæ martyris Theodosiæ Constantinopolitanæ, & sancti martyris Olbiani Episcopi ciuitatis Aneo. Hic fuit Imperatore Maximiano, consulatu Alexandri & Maximi, Præsilibus Iulio & Æliano, à quibus interrogatus, cum sacrificare nolisset, nudus ignitis obeliscis transigitur, postea in custodiam missus est, ad secundam examinationem reseruatus; cumque in illa etiam constanter se gereret, lanarius, postremo in flammam accensam iniectis iaculis perfossus, spiritum Deo reddidit.

Die XXX.

Commemoratio sancti patris nostri Isacii Presbyteri confessoris. Hic oriundus ex partibus orientis cum venisset Byzantium temporibus Valentis Imperatoris Arianus cum Valens ipse ad bellum contra Gothos proficisceretur, obuiam venit beatus ille vir rogans, vt Ecclesias Orthodoxorum aperiret: cum vero id se facturum negans faciem auertisset, sanctus Isacius rursus anteuertens eadem rogabat, vt scilicet Ecclesias patefaceret, si vellet viuus reuerti; quod eum audiret Imperator, iratus propter eius viri libertatem, iussit verberari, & in spinas deijci: non destitit ille propterea, tertio apprehenso freno, eadem admoneret mortem ei prænunciare. quæ res in maiorem iracundiam illum incitauit. Itaque iussit Saturnino & victori custodiendum tradi, donec ipse in pace reuerteretur. Cui sanctus vir, situ inquit, in pace reuersus fueris, non est mecum locutus Deus. Fugiens ergo

facie

facie inimicorum tuorum per ignem vitæ finem accipies. Quod ita factum est: cum enim fugeret in Achyrone, cum Præposito, qui eum ad hæresim compulerat, & Imperatorem ipsum contra orthodoxos homines semper irritauerat, à Gotthis obsessus igni consumptus est ab hostibus, qui Achyronem incenderunt. Hac igitur libertate dicendi, & confessione alijsq; præclarè gestis magnus effectus, reliquam vitam cum laudabiliter, & sanctè Beatus Ilacius transegisset, translatus est ad Christum Dominum.

Die XXXI.

Certamen sancti martyris Hermia. Hic sub Antonio Imperatore in vrbe Comanorum, militarem vitam exercens ætate iam prouecta canos habēs, propter Christi confessionem detētus, cum renueret Idolis immolare primum maxillis verberatur ita vt pelle facies ipsa degluberetur, & dentes euellerentur, Postea in ardentem Caminum iniectus, illesus, ignem euasit, quo factò venenatis medicaments corrumpi iussus est, quæ cum bibisset, nihilominus incolumis permanisset, eum qui venena miscuerat ad fidem ipsam conuertit, qui Christum confessus, capite obruncatus est: Sanctus vero martyr diuisus totius corporis neruis in ardentis olei dolium inijcitur, ad hæc effossis oculis triduo capite in terram verso suspensus, postremo obruncatus, ad Deum ipsum translatus est.

